

[Hartvig Frisch.]

man jo ikke sammenligne dem. Jeg gad vide, hvordan det ærede Medlem vil kunne fortsætte med at operere med de absolutte Tal, som han prøver paa, ved at tage Tallene fra en anden Periode, hvor Tallene havde et helt andet Grundlag.

Det ærede Medlem siger, at det ideelle maa være at have en fri Sterlingkurs. Det virker en lille Smule overraskende i en Tid, hvor der sendes Brevkort ud over hele Landet, fordi man forlanger en tvungen Sterlingkurs paa 22,40. Jeg vil gerne vide, hvilken af Delene vi nu skal opfatte som Alvor. Man bebrejder Regeringen, at de ikke har en tvungen Kurs, men Venstre forlanger en Kurs paa 22,40, og det er jo ogsaa en politisk fremtvungen Kurs, og den maa holdes med Tvangsmidler. Men nu forlanger Venstre altsaa ogsaa en fri Sterlingkurs, som skal fremgaa af Noteringerne, altsaa paa en Maade, der slet ikke har noget med det, der fremgaa af Brevkortaktionen, at gøre, og som Rigsdagen ingen Indflydelse skal have paa. Jeg synes, det var rart at faa Klarhed paa, hvilket Standpunkt Venstre indtager.

Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle var igen inde paa Spørgsmaalet om de 55 Mill. Kr. Den højtærede Handelsminister har jo svaret, men jeg vil dog gerne sige, at efterhaanden antager disse Spørgsmaal en Form, som om man tror, at Nationalbanken er løbet med Pengene. Jeg erkender, at det naturligvis for Spørgerne drejer sig om, hvorledes det Valutabeløb, som kom til Stede ved disse Laan, er anvendt af Banken, men skal vi ikke lade være at stille det op, som om det er en Slags mystisk Affære? Det er ganske klart, at den højtærede Finansminister har faaet de Penge, som han havde Brug for ifølge Lovene, og han har over for dette høje Ting gjort Rede for, hvad det drejede sig om.

Med Hensyn til vore udenlandske Betalingsmidler ved vi, at dem disponerer Nationalbanken over. Og det er det, vi har Nationalbanken til under denne Situation.

Spørgsmaalet er saa dens Dispositioner. Jeg vil her gerne henstille til det ærede Medlem, om han ikke kunde opfordre de konservative Repræsentanter i Nationalbankens Repræsentantskab — vi skal have Møde i Morgen — til der at faa saa vidtrækkende Oplysninger, som disse ærede Medlemmer nu kan ønske sig; for det er Stedet, hvor saadanne Oplysninger kan gives i det fulde Omfang, saaledes at enhver Mystik, som der aabenbart her slaas paa, kan fjernes. Naturligvis maa disse Medlemmer

som vi andre i Nationalbankens Repræsentantskab være bundne af den gældende Bestemmelse om, at visse af de Meddelelser, der gives, er fortrolige. Men jeg synes, vi maa have Klarhed over, om man fra de ærede Medlemmers Side, som rejser disse Spørgsmaal, vil fremkalde den Tilstand, at Nationalbanken nu skal betragtes i den Forstand som en offentlig Statsbank, at oven i Købet dens forskellige Dispositioner til de forskellige Tider skal fremlægges fra Uge til Uge, fra Dag til Dag for ethvert Medlem, som staar op og spørger. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt, jeg vil fraraade en saadan Tilstand, og derfor henstiller jeg til det ærede Medlem at paalægge de Repræsentanter, som Det konservative Folkeparti har i Repræsentantskabet, at faa alle de nøjagtige Oplysninger, som rettelig bør fremkomme netop i et Repræsentantskab.

Jeg tror ikke, jeg har flere Bemærkninger at gøre, idet jo selve Sagen har været saa overordentlig grundigt diskuteret, ogsaa ved andre Lejligheder.

Knud Kristensen: Baade den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Rager har talt om, at de Anskuelser, jeg havde fremsat, ikke var noget nyt. Nej, jeg giver mig heller ikke ud for at være et Nyhedsbureau og udsende Nyheder, men naar den samme Sag er til Behandling og jeg har en bestemt Opfattelse deraf, ser jeg ikke ret vel, hvorledes det kan være anderledes, end at det, om man ikke just skal bruge de samme Ord, dog er de samme Tanker, der ligger til Grund for ens Udtalelser. Jeg synes det er ret naturligt, og jeg kan heller ikke se, at der er noget som helst nyt i det Standpunkt, som Ministeren eller Flertallet har indtaget, saa hvis der i Bemærkningen til mig skal ligge en Bebrejdelse eller Ironi, saa kunde de passende vende den mod sig selv. Jeg synes, det havde været mere nødvendigt, at det ærede Medlem Hr. Rager talte om de Ting, der var sket i Udvalget, og om de Udtalelser, der var fremsat her i Tinget, end vidt og bredt at give sig til at diskutere, hvad han havde sagt og hvad han ikke havde sagt paa et Møde, og hvad de andre havde sagt, noget, som slet ikke kommer denne Sag ved.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at det var imødegaaet, at Valutacentralen havde medført Prisstigninger, og denne Imødegaaelse var fremsat ved Sagens Behandling her for et Par Aar siden. Det kan jeg aldeles ikke indrømme. De Oplysninger, der var fremkommet om Prisstigninger i Sverige og England, støttede netop den